LICH SỬ ĐỰC PHẬT THÍCH CA

Trích đoạn từ Truyện tranh Thích Ca Mâu Ni Phật (song ngữ Anh Việt) Saigonbook soan và dich – Nhà xuất bản Đà Nẵng

King Suddhodana envisioned the future for the Prince and hoped that he would grow up to be a Cakravarti (Universal King), not only good at ruling his own country, but also capable of unifying all India to become the World's eminent monarch.

There lived on the mountains outside Kapilavastu many hermits. Among them was an elderly sage named Asita, the most revered among the Brahmans. On hearing news of the birth of the Prince, he rushed to the Palace to divine for the Prince.

The old sage uttered blessings for the Prince. After divination, tears dropped from his eyes. King Suddhodana was puzzled and asked the old sage why he wept.

The old sage told the King "The Prince has all the transcendent looks of a Great Man. If he leads a religious life, he will attain Enlightenment and become a Guru of men and devas. If he succeeds to the throne, he would most certainly be a ruler of the four domains and would become a rare Holy King. But it is a pity that I am old and cannot live to see the Prince attain Enlightenment. So I am overcome by a sense of sadness.

After hearing the predictions of the old sage. King Suddhodana was filled with both joy and sorrow. He was worried that when the Prince grew up, he would decline succession to the throne and take to a monastic life. In order that his fervent wish might be granted, the King decreed a general amnesty for all prisoners, gave to the poor and needy, and made offerings to the Brahman hermits. The nation rejoiced with carnivals and dances.

Quốc Vương Tịnh Phạn mường tượng về tương lai của Hoàng Tử và hy vọng Hoàng Tử lớn lên sẽ là một Cakravarti (*Nhà Vua Toàn Năng*), chàng không những cai trị vương quốc của mình giỏi, mà còn có khả năng thống nhất cả Ấn Độ để trở thành vị quân vương xuất chúng của nhân loại.

Ở trên núi ngoài thành Kapilavastu, có nhiều tu sĩ sống ẩn dật. Trong số đó có một lão hiền triết tên là Asita, người được tôn kính nhất trong số những người Ba La Môn. Nghe tin hoàng tử ra đời, ông tức tốc đến Hoàng cung để tiên đoán tương lai cho Hoàng tử.

Lão hiền triết đã chúc phúc cho Hoàng tử. Sau khi xem tướng xong, lão ứa nước mắt. Quốc vương Tịnh Phạn lấy làm lạ bèn hỏi lão hiền triết vì sao lão khóc.

Lão hiền triết tâu: "Hoàng tử có thần thái siêu việt của một Vĩ nhân. Nếu người xuất gia đi tu, người sẽ đạt được chánh quả và trở thành một Đấng tối cao của nhân loại. Nếu người làm vua, chắc chắn người sẽ làm vua cả thiên hạ và sẽ trở thành một vị Thánh vương hiếm có. Nhưng tiếc là thần đã già và không thể sống để nhìn thấy Hoàng tử đạt được chánh quả. Vì thế thần không kiềm được cảm giác buồn bã."

Sau khi nghe những lời tiên tri của lão hiền triết. Quốc vương Tịnh Phạn vui buồn lẫn lộn Ngài lo rằng khi Hoàng tử lớn lên, chàng sẽ khước từ việc nối ngôi và xuất gia đi tu. Để mong ước cháy bỏng của mình được toại nguyện, Quốc vương ban lệnh tổng ân xá cho tất cả tù nhân, bố thí cho người nghèo túng, và cúng dường cho những nhà tu khổ hạnh Bà La Môn. Cả vương quốc tưng bừng với lễ hội và các vũ điệu.

HƯƠNG ĐẠO

On the fifth day after the birth of the Prince, King Suddhodana convened many ministers and scholars to the Palace to decide on a name for the Prince. They finally settled on the name Siddartha which means "every wish fulfilled".

On the seventh day after the birth of the Prince, Queen Maya suddenly passed away. This brought the deepest sorrow and grief to King Suddhodana and his people.

At the age of seven, the Prince began to study under famous tutors hired by the King to teach the most profound Indian learning at the time - the five branches of knowledge and the four Vedas. The Prince was born wise and smart. He had a good grasp of all the knowledge at the age of twelve.

The Prince was kind-hearted by nature. He would protect all living beings and could not bear to harm them. People mistook him to be a cowardly Prince, and for this King Suddhodana was very worried.

Vào ngày thứ năm sau khi Hoàng tử ra đời, Quốc vương Tịnh Phạn triệu tập nhiều triều thần và học giả đến Hoàng cung để chọn cho Hoàng tử một cái tên. Sau cùng, họ quyết định chọn tên Tất Đạt Đa, có nghĩa là "Như nguyên".

Vào ngày thứ bảy sau khi Hoàng tử ra đời, Hoàng Hậu Maya đột nhiên qua đời. Mất mát này khiến cho Quốc vương Tịnh Phạn và thần dân Ngài đau buồn tột độ.

Năm lên bảy, Hoàng tử bắt đầu học những kiến thức uyên thâm nhất của Ấn Độ thời bấy giờ dưới sự dạy dỗ của các danh sư được Quốc vương mời về - đó là năm trường phái tri thức và bốn tôn giáo Veda (*Tứ minh*). Hoàng tử có tư chất thông minh. Chàng tinh thông mọi kiến thức ở tuổi mười hai.

Hoàng tử vốn là người nhân hậu. Chàng che chở cho mọi sinh vật và không nỡ làm hại chúng. Người ta lầm tưởng chàng là một Hoàng tử hèn nhát, và vì điều này Quốc vương Tịnh Phạn rất lo lắng.